

A HOLLÓ

A 15 SZ. KANADAI MAGYAR ÖREGCSERKÉSZ CSAPAT HAMILTONI
HUNYADI MÁTYÁS MUNKAKÖZÖSSÉGE

HUNGARIAN OLD SCOUTS - MATTHIAS HUNYADI WORKSHOP
42 JUANITA DRIVE, HAMILTON, ONTARIO, CANADA, L9C 2G3

Ha nem születtem volna is magyarnak,
E néphez állanék ezennel én.

Mert elhagvott, mert a legelhagyottabb
Minden népek közt a föld kerekén.

8/A sz.

BIZALMAS: CSAK CSERKÉSZKEZEKBE

1983, december 31.

J E L E N T É S

A nyár nagy eseménye a Fillmoreban megtartott GÖDÖLLŐ Emlék-tábor volt. Minket főként az Öregcserkész Altábor érintett. E tábor létszáma az ausztrálokkal együtt ötven fő volt. Persze a hétvégén jóval többen voltunk. A nagy forgalom miatt a teljes létszámot nem tudtuk megállapítani. Torontoi körzetet Szathmáry Károly cscst., Hegedűs Ilonka, Németh István, Mészáros József, Schmidt Márton és Jómagam képviseltük.

A tábor jellege multbanéző volt. Jelennel és a jövővel alig foglalkoztunk. De ez így volt rendjén. Ötven évben egyszer ezt a fényűzést megengedhetjük magunknak.

Az apáknapi Ökörútást csak szeptember 18.-án tudtuk megtartani. Az idő nem lehetett volna jobb. Kb. hatvanan verődtünk össze. Az évésen kívül semmi komolyabb téma nem volt. Így mindenki igen jól érezte magát...

A tavaly elkezdett könyvakciónk nehezen indul. Az év elején megjelent hirdeteéseinkre mindössze hárman reagáltak, de azok sem a várt módon. Így kénytelenek voltunk mi összeállítani egy listát a azt szétküldeni véleményezésre. Remélem erre már felfigyelnek szakértőink. Az újsághirdetésekből az mindenestre kiderült, hogy egyetemi tanáraink nem olvassák a magyar újságokat.

Szeptemberben nagy izgalmakat okozott az Arany János iskola. Miután elült a harcizaj, s az iskola nagyszerűen megy Jankura Ákos vezetésével, nem akarok sok szót szaporítani az ügyre. Ugy érzem azonban, hogy Hamilton magyarságának joga van a tények ismeretére. Az ügyről szeptember 15.-én készült jelentést a Holló egyik oldalán közzéteszem tehát.

A Hamiltoni Magyar Bizottság megalakítására irányuló kísérletek évek óta meghiusultak néhány ember intranzigens magatartása miatt. Amikor a Kulturbizottság Dr. Szőke László cst. személyében új elnököt választott, reménykedni kezdtünk. László fáradozói azonban nem voltak sikeresek. Egy kis csoport, nem értette meg, hogy a HMB nem egy törvényhozó és adóztató testület, hanem egy tanács, ahol a szervezetek vezetői baráti megbeszéléseken alakítanának ki terveket, akciókat. Így tehát se a szavazati jog számszerű elosztására sem vétőjogra nincs szükség, de még pallos jogra sem...

Miután a "Kulturbizottság" őszi gyűlésein történtek a békés kibontakozásnak még a reményét is szertefoszlatták, cselekednünk kellett. December 9.-én tartott gyűlésen megalakítottuk a Hamiltoni Magyar Bizottságot, a Magyar Klub (Hamiltoni Magyar Kultúr Központ), az Erdélyi Kör, az Irodalmi és Művészeti Kör, a Nyugdíjas Klub, a cserkészek, az Öregcserkészek az Arany János iskola részvételével. Reméljük, hogy a magyar egyházak is rövidesen elfoglalják helyüket körünkben.

Első rendezvényünk a Március 15 emlékünnepe lesz, a Kultúr Központban, március 11.-én délután. Ünnepi szónok: Gyallay-Pap Domokos, a Kanadai Magyarok Szövetségének elnöke.

//////

Biró Józsi elkészítette a VK táborigyelvények prés szerszámát. Rövidesen olyan hársfaleveles jelvényeink lesznek újra, amelyek nem vesztek el színüket. Hálás köszönet Józsinak ezért és az eddigi önzetlen munkájáért.

//////

Kedves cseh barátaink újból loptak. Nem volt nekik elég a szintizta magyar területek jogtalan elrablása, az Ipoly hajózhatóvá hamisítása -papíron -, és a második világháború utáni újabb területelrablás Pozsonnyal szemben. Most Budai Parmenius Istvánt lopták el: A Torontóban kiadott "First in Canada" című könyvben "The first Czechoslovakian to come to Canada" cím alatt Parmeniust egyszerűen kisajátították és szláv nevet adtak neki: Thomas Stitnický. Hogy az Istvánból vagy Stephenből hogyan csinálták Thomast, arra igazán kíváncsi lennék. Mondanom sem kell, hogy a kiadó rövidesen szép levelet fog kapni tőlünk.

//////

Az ÁLLAMI NÉPI EGYÜTTES januártól áprilisig, amerikai meghívásra, Amerikában és Kanadában körúton lesz. Hamiltonban április 2.-án, hétfőn lépnek fel a Hamilton Place-ben. Érdemes a kitűnőnek ígérkező műsort megnézni, bár behaltak volna a pesti urak, ha nem tehettek volna bele egy cigánytáncot. Hiába, csak öregbiteni kell cigány hírünket. Minden "külföldre szakadt hazánkfiát" évtizedek óta küzd a lecigányozás ellen, de a Horthy időben épűgy, mint a kommunista érában most is tűrára küldik a Rajkó együttest. Olyankor aztán hónapokig magyarázhatjuk munkatársainknak, hogy nem, nem vagyunk cigányok. Most végre a Népi Együttest küldik ki, de persze be kellett tenni a műsorba a szatmári cigánytáncokat. Nehogy véletlenül elfeledkezzen külföld a cigány eredetünkről. Ez kinek az érdeke? A szláv, román és német "testvéreinké". Ki képviseli ezek érdekeit Budapesten?

A műsor címe "Lakodalmas". A cigánytáncon kívül a két Sárköz táncát, kalotaszegi legényes, északmagyarországi lakodalmas hortobágyi páasztortáncok, zempléni karikázó, székely forgató és szatmári (cigány?) táncokra épült finálé szerepel. A hatás kedvéért a zenekar egy Liszt rapszódia is játszódik. Még az a szerencse, hogy a kórus Kodály és Bárdos művekkel felejteti el velünk a nemmagyar elemeket.

Az Együttest annak idején Rábai Miklós regőscserkész vezető kezdeményezésére szervezték meg....

Nemzetpolitikai gyakorlatok. Kezdők részére...

Ha nemzetpolitikai szemléletet akarunk alkalmazni, sok, eddig beidegződött meggyőződést, véleményt kell feladnunk, megváltoztatnunk. Vegyünk néhány példát:

"Magyar kötelességünk, a lábbal szavazó, menekült magyar testvéreinket segíteni".

Ha menekültünket otthon életveszély fenyegette politikai állásfoglalása miatt, menekülése indokolt, s teljes, azonnali segítségünkre joga van. Különböző egyszerű kivándorló, akit csak humanista alapon, mindenki lelkiismerete alapján segítsen. Keményen hanczik? Igen, de gondoljunk arra, hogy minden magyar, aki elhagyja a Dunamedencét, őrít meg maga után, s azt mások töltik be. Miért segítsük ezt az öngyilkos folyamatot?

"Mindenkori áruló és társutas, aki hazajár az Anyanyelvi Konferenciákra"

Jórészt igaz. Vannak bőven, akik - másként nem érvényesülvén - a meghívás elfogadásával próbálnak fontossági érzetet szerezni maguknak. Vannak közöttük azonban értékes emberek, akik integritásukat ott is megőrzik. Példa erre, az egyik, általunk hevesen támadott professzor, aki keményen visszautasította az "56-os ellenforradalom" meghatározást a pécsi konferencián. Ehhez ott nagyobb bátorság kellett, mint - mondjuk - Toronto, vagy New York biztonságában...

Van olyan hazajáró, aki - ha naiv módon is -, de meggyőződésből keresi otthon a jó magyarokkal a kapcsolatot. De... Kötöny könyvével rendkívül hasznos fegyvert adott kezünkbe a csehszlovák vörös imperialisták ellen. Ez az ember, potenciálisan, többet tett a magyarság érdekében, mint támadói együttesen. Dédelgetnünk és védenünk kell ezt az értékes embert, még a saját naivitása ellen is. Erről jut eszembe: Mennyit adunk a könyve kiadásához?

A hazalátogatók örömmel mesélik: "A néphadsereg kicsiny, felszerelése másod-harmadrendű, szelleme csapnivaló. Nem hívnak be minden alkalmas fiataalt. Akit mégis behívnak, igyekeznek az építő egységekbe jutni, ahol még fizetést is kapnak."

Kár. Nagy kár. Egy nép sulyát hadseregének ereje s azt támogató ipari és gazdasági erő adja meg. Ilyen gyenge országgal mi történik, ha a nagy hatalmi egyensúly felbomlása vákumot idéz elő a Dunamedencében? A mai helyzet erősen hasonlít az 1920-30 közötti évtizedre. Akkor, mint ma is, 1:10 arányu volt a katonai erőviszony, az utódállamok javára (Dálnoki Veress Lajos: Magyarország Honvédelme, München, 1972), ami persze úgy akkor, mint most, a teljes védtelenséget jelentette. Mert ugye az 1:3 arányhoz szokva vagyunk, de 1:10 már nekünk is sok.

"Követeljük az oroszok azonnali kivonulását" Nagyon helyes, de tegyük hozzá: Az egész Dunamedencéből. Ugyanis, ha csak a Csonka-országot őrítik ki "nagy barátaink", mi lesz a Felvidéken, Erdélyben, és Délvidéken maradt véreinkkel? Rövid időn belül nyomuk sem maradna. Tehát fogcsikorgatva ugyan, de a román, cseh, szerb népek szabadságáért is kell küzdenünk. De még ebben az esetben is azonnali nyugati megszállást kellene kérnünk a hadsereg gyengesége miatt. Csak gondoljunk az 1919-20-as román megszállásra. Most sem hagynák ki a lehetőséget...

Nemrég egy amerikai magyar bálon vettünk részt. Kitűnően szórakoztunk. A költségeink így alakultak: Jegyek: \$65.00, ital \$22.00. A ruha, cipő s egyéb, máskor is használható holmi árát nem számítva, 87 dollárt költöttünk. Ebből a rendező magyar szervezet kb. tíz dollárt nyert tisztán. Az oroszlanrészt az "előkelő Hotel" vitte el. A tíz dollár nyilván nemes célt szolgált, de ehhez 87 dollárt kellett kihuzniok a zsemből. Kb. kétszázötven pár volt jelen. Tehát \$ 21,750-t kellett megmozgatni, hogy a nemes célra kétszázötven dollárt összeszedjenek. Ebből a pénzből, tudomásom szerint, semmi sem ment angolnyelvű magyar propagandára, s vajmi kevés az ifjuságnak. Megjegyzem angolnyelvű díszvendégek nem voltak jelen. Mondja Grün, jó ez nekünk?

Walessáné asszonynak néhány lelkes magyar 500 kemény dollárt küldött. Régi szép mondás szerint, a pokolba vezető út jóindulattal van kirakva:

56-ban, amikor többek között, a lengyelek segítségét is kértük, azt a választ kaptuk, hogy nekik is van elég bajuk, tehát egyezünk meg abban, hogy mindenki a saját nemzetét segíti.

Walessánéről bőven gondoskodott a Solidarnosc. Nem volt szüksége a segítségre.

Kitűnően használható fegyvert adtunk a lengyel kormány kezébe: Itt a bizonyíték, hogy Nyugat pénzeli Walessát, hogy itthon ellenforradalmat szitson."

Ilyen segítségre pont olyan szüksége volt Walessáéknak, mint ablakos tótnak a hanyattesésre. Az ötszáz dollárra pedig nekünk is szükségünk lett volna.

Ha a példák egyike-másika megdöbentett, vagy vitát provokált, elértem célomat. Szokjuk meg, magyar vezetők, hogy mindent: hirt, tervet, akciót, hideg precizitással kell kiértékelnünk. Olyan kevesen vagyunk és oly kevés eszköz áll rendelkezésünkre, hogy még apró tévedéseink, mulasztásaink sorozata is, a magyarság pusztalétét veszélyeztetik.

— — //...

Teleki Pál: Csak az tartozik a nemzethez, aki a nemzeti feladatokat vállalja.

Konokul hiszek a magyar józanság győzelmében.